

Consell Tributari

Expedient: 100/8

El Consell Tributari, reunit en sessió de 13 de maig de 2009, coneixent el recurs presentat per la Sra. I.D.R., ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a l'efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- A data 2 d'agost de 2007, la Sra. I.D.R. presenta recurs d'alçada contra la resolució del gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda, de 10 de juliol de 2007, per la que es va denegar la sol·licitud de bonificació del 95% en la quota de l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana meritats per la transmissió hereditària de la meitat indivisa de l'immoble situat al c/ ..., núm. ..., ..., produïda com a conseqüència de la mort del seu marit el dia 24 de març de 2004. La bonificació es va sol·licitar ja que es tractava de la transmissió del domicili habitual del causant, i va ser denegada perquè el matrimoni s'havia traslladat a Sabadell el mes de maig de 2002, i per tant, al produir-se la mort del causant la finca transmesa no constituïa el seu domicili habitual.

2.- La recurrent al·lega que ella i el seu marit van ingressar al "Centre de Serveis Gent Gran" de Sabadell pels motius que es varen exposar en la sol·licitud inicial, referents al greu estat de salut d'ambdós cònjuges, cosa que els impedia poder valdre's per si mateixos, i com que no tenen cap més familiar tret del seu fill disminuït psíquic amb un grau de discapacitat del 65% conforme s'ha acreditat amb un certificat de l'"Institut Català d'Assistència i Serveis Socials", però això no suposa que el pis del carrer ... deixés de ser el seu domicili habitual on havien viscut des de l'any 1967. Acompanya un escrit, de data 1 d'agost de 2007, subscrit per la treballadora social Sra. M.M., on s'indica que el matrimoni format per D.J.G.V. i la Sra. L.D.R. va ingressar al centre "Sabadell Gent Gran Centre de Serveis" els dies 21 i 22 de maig de 2002, degut al seu alt grau de dependència que els impedia el desenvolupament de la vida diària.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- L'únic problema que se suscita a l'expedient examinat és el de determinar quina era la residència habitual del causant a efectes d'aplicar la bonificació que l'article 9.1 de l'Ordenança fiscal 1.3 de l'exercici 2004 estableix per a les transmissions "mortis causa" referents a l'habitatge habitual del causant quan els adquirents siguin el cònjuge o ascendents per naturalesa o adopció. Des de el mes de maig de 2002 el causant i la seva esposa estaven ingressats en una residència geriàtrica de Sabadell, municipi on, segons es desprèn de l'expedient, el matrimoni va ser empadronat. Precisament en aquesta dada es basa l'Institut Municipal d'Hisenda per negar que tinguessin la seva residència habitual al pis del c/ ..., núm. ..., ..., de Barcelona, on vivien abans del seu trasllat a l'esmentada residència, i per aquest motiu denegar la bonificació sol·licitada.

Segon.- La qüestió no es pot resoldre de manera tan senzilla, ja que una tradicional jurisprudència considera que el concepte de residència habitual que conté l'article 40 del Codi Civil no es basa exclusivament en la presència física en un lloc determinat, si no en la voluntat de convertir-lo en un lloc permanent de residència. En aquesta línia, la Sentència de la Sala Civil del Tribunal Suprem de 10 de juny de 1966 (RJ 1966/3933) delimita negativament el concepte a l'expressar, en referència a les sentències de 20 de novembre de 1906 i 17 d'abril de 1907, que la residència habitual s'ha de determinar "con absoluta independencia del empadronamiento o demás exigencias de orden administrativo a los efectos de su concreción en un término municipal, siempre que no se trate de una residencia accidental o pasajera, como también se dijo por esta misma Sala en las SS. de 1 junio y 30 abril 1909 y en las de 31 diciembre 1890 y 20 febrero 1893".

Tercer.- En aquest cas, el fet que la presència física en el centre geriàtric fos per motius de deteriorament físic i per la impossibilitat de rebre cap altra forma d'atenció sanitària imprescindible, fa que d'alguna manera aquesta decisió es pugui considerar determinada per causa de força major, i en conseqüència, desvirtua la idea de que el fet d'haver fixat la residència en aquest centre constitueixi una decisió voluntària i definitiva de substituir la residència habitual, que com a mínim des de 1986, segons les dades del padró d'habitants incorporat a l'expedient, estava situada al c/ ..., núm. ..., Contribueix a aquesta conclusió el fet que la recurrent i el seu marit mantinguessin

aquest pis en les mateixes condicions en què el van abandonar físicament, sense cedir-lo a terceres persones, segons es dedueix de les dades del padró d'habitants consultats.

Quart.- Tot això permet concloure que el component subjectiu que concorre a la definició del concepte de residència habitual va continuar referint-se al pis del c/ ..., malgrat que els seus titulars haguessin hagut de ser ingressats a una residència geriàtrica, encara que fos per voluntat pròpia, però forçats per les seves circumstàncies personals i les del seu entorn familiar. En conseqüència, es procedent concedir la bonificació sol·licitada en un percentatge del 95% per tenir l'immoble transmès un valor cadastral del sòl inferior a 27.045,55 € segons estableix l'article 9.1 de l'Ordenança fiscal 1.3 de 2004.

Per tot això,

ES PROPOSA

ESTIMAR el recurs interposat; i CONCEDIR la bonificació del 95% en la quota de l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana meritat per la transmissió de referència.